

kako je ukradel kmetu krajec kruha, in kako je ta namesto da bi se jezil dejal, — Bog mu blagoslovi.

Poglavar pekla je bil neizmerno razjarjen. „Ti sam si kriv“, kričal je nad hudobcem, „da se kmet ni rotil, ker si stvar neumno pričel. To bi bilo lepo, ko bi začeli vsi kmetje tako govoriti! Pomisli vender, kaka škoda bi bila to za nas! Zato ti ukažem, da greš takoj na zemljo, in ako se ti ne posreči spreobrniti kmeta v treh letih, pustil te bodem kopati v blagoslovljeni vodi. Ali si razumel?“

Pred blagoslovljeno vodo je imel hudobec velik strah. Kolikor je mogel, hitel je na zemljo, a med potjo je premišljal in premišljal, kako bi pridobil kmeta za-se. Ni mu bilo treba si dolgo beliti glave, zvita njegova buča si je kmalu izmislila nekaj prav pametnega. Prav ponižno je prišel k ubogemu kmetu, kateremu je vzel kruh ter ga prosil, naj ga vzame v delo. Kmet se je sicer izgovarjal, da ga ne potrebuje, a ker mu je hudobec obljubljal, da mu hoče pridno in zastonj delati, vzel ga je vender le. In res, Ivanovič je bil popolnoma zadovoljen s svojim hlapcem. Ker je hudobec vedel, da bode isto leto velika suša, zato je svetoval svojemu gospodarju, naj seje žito na močvirnate tla. Kmet ga je ubogal, in isto leto je vladala res taka suša kakor še nikdar popreje. Ivanovičevo žito je krasno uspevalo. Vzrastlo je lepo visoko in klasje je bilo tako polno zrnja, da je obetalo stoteren sad, med tem ko je bilo na sosedovi njivi vse požgano od pekočih solnčnih žarkov. Ivanovič je imel to leto žita veliko več, kakor ga je potreboval. Naslednje leto je svetoval hudobec svojemu gospodarju, naj seje žito na suho peščeno zemljo, kajti vedel je, da bode leto čez mero deževno. Gospodar ga je ubogal, in zopet je pridelal toliko žita, da ni vedel kam ž njim.

A sedaj je začel peklenšček svoje delo. Naučil je svojega gospodarja, kako se dela iz žita — žganje. Kmetu se je dopadla žgana pijača. Pil jo je s slastjo, ter jo dal pokusiti tudi svojim sosedom.

Zadovoljen je šel hudobec v pekel poročat svojemu poglavarju, kako je zapeljal kmeta. A poglavar pekla se je hotel sam prepričati, kako je podložni peklenšček izvršil njegov ukaz, zato se je odpravil ž njim na zemljo. Prišla sta k Ivanoviču. Tu je bila zbrana velika družba. Ivanovič je namreč iz vsega žita, kar ga je več pridelal, skuhal žganje, potem pa je povabil vse bogatejše kmete iz okolice v goste. Njegova žena je pridno polnila gostom prazne kozarce. Že zopet je držala polno kupico v roki, nego, o nesreča, kozarec ji je padel iz rok, in žganje se je razlilo po tleh.

„Prismoda, šepava! kaj ti je vender“, je kričal mož, „da tako izborno kapljico razlivaš po tleh?“

Hudobec je dregnul svojega poglavarja s komolcem, ter mu zašepetal na uho: „Ali si čul? Sedaj ne pravi več, Bog blagoslovi!“

K veselim pivcem je prisedel tudi ubog delavec, ki ni bil povabljen. Tudi on bi se rad pokrepčal z žgano pijačo. Ko ga je Ivanovič zagledal ni mu dal kozarca, ampak sam pri sebi je šepetal: „Kaj, vsakega pritepenca bom jaz napajal z žganjem!“

Tudi to je ugajalo hudobcu in zadovoljno se je nasmehnil.

„Le čakaj še nekoliko“, tolažil ga je tovariš, „pride še lepše.“

In gostje so pili in pili in bili veseli, da je bilo kaj. Pijača jim je razvozlala jezike, začeli so hvaliti drug drugega čez mero. Poglavar hudobcev je šepetal svojemu tovarišu na uho: „Ali jih vidiš? Sedaj se ližejo jeden drugemu kakor lisjaki. So že v naših rokah.“

„Da, da, sedaj se še drug drugemu dobrikajo“, pritrdil je hudobec; „ali počakaj, spijejo naj ga še en kozarec in videl bodeš, hujši bodo kakor volkovi.“

In res gostje so postajali vedno glasnejši in glasnejši. Kmalu so začeli zabavljati drug drugemu in se naposled celo — pretepati.

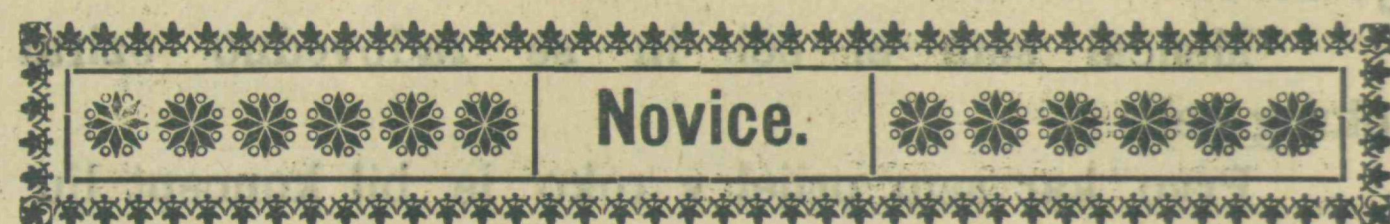
„Izvrstno! res izvrstno!“ mrmral je hudobec s smehljajočim obrazom. „Potrpi še nekoliko. Še jeden kozarec naj ga spijejo in videl bodeš, taki bodo kakor prasci.“

In gostje so pili in pili, in njih govorjenje je bilo vedno bolj nerazločno. Zdaj so začeli odhajati tu jeden — tam dva — tam trije. Vsak je naredil samo dva ali tri korake, a potem se je zvrnil po blatni cesti. Ivanovič jih je hotel spremiti, a preveč se je navžil žgane pijače, noge so se mu zapletale, naposled so mu odrekle svojo službo in tudi on je telebnil kakor je dolg in širok na tla.

Neizmerna radost se je razlivala po obrazu peklenškega poglavarja; vesel je bil svojega tovariša: „Prav vestno si izvršil moj ukaz“, dejal mu je. „Ali povej mi, kako si naredil to pijačo! Kaj ne da, najprej si vzel lisičje krvi, in kmet je postal priliznjen kakor lisica; potem si primešal volčje krvi, in kakor volkovi so besneli pivci; a naposled si prilil še svinjske krvi.“

„O, vsega tega mi ni bilo treba storiti“, zavrnil ga je hudobec. „Samo žita sem mu pustil rasti v izobilju in iz tega sem ga naučil delati žganje. Obilnost je torej, ki izpridi človeka in ga stori podobnega neumni živini. Dokler je imel kmet le toliko žita, kolikor ga je neobhodno potreboval, hvalil je Boga za krajec kruha, a sedaj je to že opustil.“

Poglavar pekla je pohvalil podložnega hudobca ter ga obsipal s častjo in slavo.

— Osebne vesti. Deželnovladni svetnik v Ljubljani gosp. dr. plem. Thomann je prosil za upokojenje. — De-

žalni šolski nadzornik za Primorsko gosp. Anton Klodič vitez Sabladoski je šel v pokoj in je dobil tem povodom naslov dvornega svetnika. — Gimnazijski ravnatelj v Pazinu gosp. Josip Matejčič je imenovan deželnim šolskim nadzornikom za Primorsko.

— **Cerkvene vesti.** V pokoj so šli župnik v Lešah, gosp. Janez Tavčar, župnik v Srednji vasi gosp. Matija Zarnik in župnik v Zagorju ob Savi gosp. Jakob Gross. — Župnik v Colu nad Vipavo gosp. J. Košir je imenovan župnikom na Koroški Beli.

— **Poročil** se je v Opatiji g. Makso Černe, sodni pristav v Voloski, z gđ. Marijo Tomašičevo iz Opatije. Čestitamo!

— **Vodovod za Kranj in okolico.** Okrajno glavarstvo je obvestilo kranjsko občino, da je poljedelsko ministrstvo odobrilo vodovodni načrt za Kranj in okolico, ter za enkrat obljubilo pokriti 40 odstotkov vseh stroškov.

— **Nova hranilnica in posojilnica** se je pred kratkim ustanovila v Naklem pri Kranju.

— **Žebljarska zadruga za Kropo in Kamno gorico** si je omislila prve stroje za izdelovanje žebeljev, kateri stroji so bili 22. t. m. slovesno blagoslovljeni.

— **Umrlo** je v Ljubljani tekom leta 1901 z mrtvo-rojenci vred 1267 oseb.

— **Gradnja bohinjske železnice.** Podjetje Gross & Bischof je dobilo od železniškega ministerstva povelje, da odpravi gališke voznike in da odda vožnjo domačinom.

— **Major Trbuhović,** ki je te dni umrl, je bil z dušo in telesom vojak. To kaže tudi njegova poslednja volja. V svoji oporoki je prosil, naj se pri njegovem pogrebi svira Radeckega koračnica. Vojno zapovedništvo v Zagrebu sicer tej želji ni ustreglo, pač pa je odredilo, da vojaška godba zasvira koračnico, ko se pokojnik položi v zemljo. In tako se je tudi zgodilo.

— **Slovenci v Marnbergu** so izdali oklic, s katerim prosijo prispevkov za zgradbo slovenske šole v Marnbergu. Prispevki naj se pošiljajo dekanu gosp. Huclu.

— **Občinske volitve v Ormožu.** Letos se Slovenci občinskih volitev sploh niso udeležili, tako da so nemškutarji „sijajno“ zmagali v vseh treh razredih.

— **Lesna zadruga** se snuje v Savinjski dolini in bo v ta namen v nedeljo shod v Gornjem gradu.

— **V Rušah pri Mariboru** se nahaja velika železarna in livarna, katera je bila doslej last necega Hermana. Zdaj je to tovarno kupil g. Alojzij Pogačnik, trgovec in župan v Cerknici.

— **Novi davek v Gradcu.** Graški mestni svet je izdelal načrt za novi takozvani ubožni davek, s katerim se obremenijo vsi, tudi penzionisti, ki imajo nad 2000 kron letnih dokodkov. Najnižji davek znaša 2 krone. Po dosedanjih poizvedbah se bo naložil novi davek 14.507 osebam, ki bodo plačevali skupno 325.552 kron letnega ubožnega davka.

— **Svoj 103. rojstni dan** je te dni obhajala v mestni hiralnici v Celovcu vdova Katarina Glačnik. Starka je še zdrava in primeroma dosti čila.

— **Ruski kružok** so ustanovili v Trstu. Vpisalo se je že 60 članov. Predsednik je dr. E. Slavik.

— **Poreško-puljski škof Flapp** je — kakor čuje „Naša sloga“ — odredil, da se naj one tri „Češčene Marije“ in „Češčena bodi kraljica“, ki jih moli duhovnik po tihi maši skupno z ljudstvom v domačem jeziku, odslej v italijanskih župnijah poreško puljske škofije molijo v italijanskem jeziku, u hrvatskih župnijah pa da je italijanskim duhovnikom prepuščeno, da jih molijo ali v italijanskem jeziku ali pa v latinskem.

— **Podporno društvo za slovenske visokošolce v Pragi** uljudno prosi prijatelje, naj pošiljajo svoje denarne

doneske na adresu društvenega blagajnika: „J. U. dr. J. Ettel št. z Hvozdomilu, advokát Praha-Vinohrady, Palackého třída 8“, dopise pa na predsednika: Fr. Tomšič, nadinžener, Praha, Spálená ulice 24“, — ker imamo s poštnimi uradi sitnosti, ako so pošiljatve adresovane pod naslovom samega društva. Ob enem pa prosimo zopet vse rodoljube in prijatelje slovenskega dijaštva za izdatno podporo.

— **Društvo »Zvezda« na Dunaju** ima svoj zabavni večer v nedeljo 2. februarja t. l. v dvorani „zum Regensburgerhof“ I. Sonnenfelsgasse 2. Začetek ob 6. zvečer.

— **Umrli.** V Ljubljani je umrl bivši škofjeloški župan gosp. Valentin Sušnik. — Na Savi ob južni železnici je umrl upokojeni učitelj gosp. Josip Karol Sanuškar, v starosti 70 let. — V Sarajevu je umrl računski kalkulant gosp. Fr. Pirc, ki je bil gardni nadporočnik ranjega mehikanskega cesarja Maksa in ž njim vred obsojen na smrt, a pomiloščen.

— **Premogovo žilo** pri Vnanjih Goricah pri hiši Janeza Pezdirja sta baje našla kajžarja obrtnika Fran Stanonik in Fran Rogovšek. Kajžarja že sanjata o — milijonih!

— **Pomiloščenje.** Pri zadnjih porotnih obravnavah v Mariboru je bilo 6 oseb obsojenih na smrt. Cesar je 5 izmed teh obsojencev pomilostil in so bili ti obsojeni: Jakob Grlič, ki je neko ženo umoril, na 20 let, Jernej Letnik, ki je umoril svojega zeta, na 20 let, Fr. Lovrec, ki je umoril svojega svaka, katerega sta njegova žena in njena mati vrgli svinjam, na 15 let in Marijo Vertič, ki je umorila svojega otroka, tudi na 15 let. Pravda zoper šestega obsojenca še ni dognana.

— **Ustrelil** se je v Gradcu na pokopališču ravnatelj graškega poštnege urada Josip Chenevière; v Kisovcu pri Zagorju se je ustrelil rudniški nadpaznik Fr. Vodljan; v Trstu se je zastrupil upokojeni žandarmerijski narednik, 40letni Josip Ukmar iz Sežane.

— **Bolno dekle na ognjišču zgorelo.** V Rojanu je 18letna Ana Antončič že dolgo časa ležala bolna v postelji. Te dni je šla v kuhinjo po juho, a se je zgrudila na ognjišče. Ogenj se je priel njene obleke in je dekle na ognjišču zgorelo.

— **Utopljenca** so našli pretečeni teden v Kolpi pri Radovcih poleg Metlike. V njem so spoznali Jurija Vidovo, doma iz Bojanje vasi.

— **Velika eksplozija** se je zgodila v plavžu v Škednju. Nekateri hiše so se tako tresle, da so ljudje strahoma bežali na cesto.

— **Nesreča.** Na Jesenicah je delavec Pibernik iz Pirnič padel z mostiča čez neki potok tako nesrečno, da je na mestu mrtev obležal.

— **Ženska je začela goreti** dne 21. t. m. na glavnem trgu v Mariboru. Na nerazrešljiv način se ji je užgala obleka. Na srečo je bil mestni policaj blizu, ki je gorečo obleko hitro pogasil. Ženski se ni druzega žalega zgodilo, kakor da se je hudo prestrašila.

— **Ujet tat.** V zadnjem času so se zgodile v škofiji in v stolnem župnišču večje tatvine. Policija se je dolgo trudila, da pride storilcu na sled. Naposled ga je vendar zasačila. Tatvine je izvršil pisar Janez Pogačar. Pogačar je v Celovcu tako zapravljjal, da je obrnil nase pozornost policije. Priznal je svoje dejanje, a ukradeni denar je že ves napravil.

— **Koliko je Čehov na Dunaju.** Število Čehov na Dunaju silno narašča. Sedaj je že toliko Čehov na Dunaju, da bi njihovi otroci napolnili 20 velikih ljudskih šol. Mnogo tisoč Čehov je te dni zahtevalo ustanovitev 20 ljudskih šol na Dunaju. Pride gotovo čas, ko si pribore pravico. Na Dunaju izdajajo Čehi mnogo listov in tudi svoj dnevnik so pričeli izdajati.

— **Bestijalen umor.** V Lvovu je bil obsojen cigan Filip Dank na smrt na vešalih, ker je umoril svojo ljubico

M. Živnak na uprav grozen način. Živel je ž njo v neki vasi pri Sanoku več let, potem pa jo je zapustil, a M. Živnak je začela razmerje z drugim. To je pa cigana razjarilo, delal se je zaljubljenega in je tako pregovoril bivšo ljubico, da je prišla zopet k njemu stanovat. Spravo sta obhajala s pojedino. Cigan je pil, pel in plesal: nakrat pa je naredil na tleh s kredom velik bel križ, kar pomenja, da bo nekdo iz med družbe umrl. Potem je pa zgrabil ženo za lase, vlekel jo je po sobi ter suval tako dolgo s čevlji, da je onemogla. nato jo je še večkrat sunil z nožem. In še s krvavim nožem je grozil svojemu 14letnemu sinu in 10letni hčeri, da ju takoj umori, ako ne bosta rekla pred sodiščem, da je umoril mater njen brat. Otroka sta govorila resnico; cigan pa se je delal blazenega, a zdravniki so spoznali, da ni v resnici blazen. Obsojen je bil na smrt, kar je potrdil tudi višji kasacijski dvor.

— **Brata Seljan v Evropi.** Brata Hinko in Mirko Seljan, katera sta bila mnogo let na dvoru kralja Menelika v Abesiniji, sta te dni prišla v Neapolj. Od ondod odpotujeta v Švico, Belgijo in Francijo in meseca svečana v Zagreb. Tu nameravata predavati o svojih dogodkih na dvoru kralja Menelika. Kakor znano, je bil Hinko Seljan guverner Menelikov v ekvatorijalni pokrajini.

— **Radikalno sredstvo.** Mnogi gledališki ravnatelji si skoraj niso mogli pomagati proti previsokim ženskim klobukom v gledališču. Nek ameriški ravnatelj pa je prišel na posebno srečno misel. Na eno, levo stran, je v gledališču posadil same gospode, na desno same gospe. Ko so gospe videle, da s klobuki njim samim zapirajo razgled po gledališču, so same vzele klobuke raz svojih glav in poslej v onem gledališču gospe nimajo več klobukov na glavah.

— **Obesil radi žaljive razglednice** se je v Berlinu neki železniški sprevodnik Warkus. Vedel je, od kod mu prihaja žaljiva razglednica na novega leta dan in to ga je gnalo v smrt. Kako škodljiva in barbarska je navada ob novem letu pošiljati žaljive dopisnice, vidi se iz tega slučaja. Koliko slabih posledic, sovraštva in zaničevanja pa prinaša ta navada, to se niti misliti ne da.

— **Kraljevska angleška krona.** Angleško časopisje, sedaj ko se bliža čas kronanja njihovega kralja, prinaša sliko stare kraljevske krone kot svetinjo, ki jo je zapustil sv. Edvard angleškemu kraljevskemu dvoru. Toda francoski listi pa oporekajo, da bi bila to prava krona sv. Edvarda, ker je baje tisto dragoceno krono zastavil že kralj Edvard III. l. 1342 za 45 000 cekinov. Isti kralj, ne le da ni mogel nikdar potem odkupiti te krone nazaj, temuč je založil še jedno privatno krono za drag denar pri nekem judu leta 1346. Zgodovina ne pove nikjer da bi bili nasledniki kedaj rešili te zastavljene krone, najmanj pa je mogoče misliti to o sedanjem angleškem kralju, ki mu je ta nesrečna vojna z Buri vže tako vse blagajne izpraznil.

— **Mej muški.** Neki muški iz dvinske okolice je odšel v bližnji trg, da si izposodi nekaj denarja ter kupi mrtvaško trugo za svojo umrlo ženo. Njegovi sosede so pijančevali mej tem v domači krčmi, proti večeru pa so šli muški nasproti; v gozdu pa so nanj počakali, in ko je došel, so mu vzeli denar ter zvezanega položili v mrtvaško trugo. Potem so odšli nazaj v krčmo pijančevat. K sreči se je peljal kmalu nato neki uradnik, ki je reveža rešil gotove smrti ter se je peljal ž njim k dobrim sosedom v krčmo, ter jih je dal vse zapreti.

— **Posebna vrsta človeške utrjenosti.** Na Fidiotocih v Tihem morju je dobiti takih ljudi, katerih organizem je tak, da prenaša zelo visoke temperature, da celo temperature, ki jo ima ogenj, kar potrjujeta naravoslovca dr. Hochen in dr. Colquihoun. Ta dva pripovedujeta naslednje: Na gozdni planoti bila je napravljena peč, mereča šest štirjaških metrov. Ta peč, potlakovana s kamenjem, se je zakurila; toplomer je

kazal čez 100 stopinj C. Zbranib je bilo mnogo domačinov, iz katerih sredine stopi osem mož in ti gredo v razbeljeno peč. Bosi so hodili po razbeljenem kamenju in čez pol minute so prišli nepoškodovani iz peči. Ni se jim ničesar poznalo, celo njihova obleka bila je nepoškodovana, pač pravo čudo! Kaj takega se nahaja tudi v Indiji, na Japonskem, na otoku Trinidad, in se ne more to drugače tolmačiti, kakor da je to neka posebna vrsta utrjenosti, ki dela človeka neobčutnega, da lahko prenaša zelo visoko temperaturo.

— **Sorodnico umoril na sveti večer.** Na sveti večer, ko vlada mej sorodniki največje prijateljstvo, je v Pragi 19letni Vaclav Vavra umoril 68letno vdovo Marijo Jung, mater svoje svakinje. Vavra je prinesel s seboj tožljivo darilo, gosli za sinčka svoje svakinje. Marija Jung je bila sama doma, pred njo je pa ležalo nekaj desetakov. Vavra se je polakomnil denarja, prijel je starko za vrat in jo zadavil. Ko je pograbil 76 kron, je čul, da gre po stopnicah domov svakinja. Vavra je hitro zaprl sobo in na trkanje ni odprl. Svakinja je hitela v kuhinjo in udrila steklo pri kuhinjskih vratih. Mej tem je Vavra hitro odprl sobo in zletel po stopnicah. Svakinja, ko je videla svojo mater zadavljeno, je imela še toliko moči, da je zakričala: „Primitite morilec“. Njen klic so ljudje na ulici čuli in ko je Vavra pritekel na ulico, so ga ljudje prijeli.

— **Najplodnejši sedaj živečih pesnikov** je japonski cesar Mikado. On siplje pesmi na papir kakor iz rokava, ne jeden dan ne mine, da bi jih ne napravil kakih trideset. Seveda kakšne so te pesmi, o tem javnost ne zve, ker cesar daje svoje pesmi čitati jednemu svojih uradnikov, ki si ga nalašč drži v ta namen. Temu je naloga, da sodi in pove svoje mnenje. Menda pa tudi ta ne sme biti odkritosrčen, drugače bi mu znala odleteti glava. Od l. 1892 do letos je napravil princ Mikado 37 000 pesmij, katere vse je moral njegov kritičar prečitati.

— **Samomori vojakov.** V Avstriji je bilo pretečenega leta 313 samomorov, 62 poskušanih samomorov, 12 pa je bilo ponesrečencev.

— **Alfons XIII.** Španski kralj Alfons XIII bo v sušcu 16 let star ter bo nastopil kraljestvo. Ob tej priliki se bo odkril spomenik njegovega očeta Alfonsa XII.

— **Napoleon in ženske.** Napoleon je imel dovolj ljubavnih spletk, vendar je pa dve ženski iskreno ljubil — Josipino in Marijo Lujizo, svoji ženi. O cesarici Josipini je zapisal v svojih „Spominih“: „Josipina je pristna Parižanka, polna milin in ženskih slabostij. Vselej je dejala najpoprej „ne“, dan pozneje, ko si je stvar premislila, pa „da“. Vedno je lagala, toda duhovito. Imela je slabe zobe, toda znala jih je spretno skrivati. Vsaj enkrat na mesec mi je vselej povedala, kar je imela na srcu, kar jo je težilo. Za denar mene ni vprašala, toda za mojim hrbtom je delala dolgove. Bolj sem ljubil Josipino nego Marijo Lujizo, saj je bila žena, katero si je izvolilo prostovoljno moje srce in ž njo sem se povzdignil do svoje časti. Težko sem se ž njo ločil, ker ni imela otrok; ona je omedlevala, jaz pa sem jokal na skrivnem. (Josipina, kakor znano, se ni omožila z Napoleonom iz čiste ljubavi, imenovala ga je „zaljubljeni norček“ in za njegovim hrbtom se je ljubimkala z marsikaterimi generali, kar je njen Napoleon izpregledal po viharnih prizorih) — Marija Lujiza je bila čisto drugačna, brezpogojno je ubogala Napoleona, ter izvršila njegove najneznatnejše želje. Kadar je dobila 100 000 frankov, je imela nepopisno veselje; dolgovi ni delala, lagala nikdar. Ko jo je Napoleon vprašal, kaj so jej dejali, ko je odhajala iz Dunaja, je odkritosrčno rekla: Kadar boš sama z Napoleonom, ubogaj ga vselej na prvo besedo. O ženskah sploh pa je imel Napoleon precej nespoštljivo in cinično mnenje ter večkrat dejal: Ženska ne dosega nikdar možkih zmognosti, je le stroj za izdelovanje otrok.

— **Prestolonasledništvo v Srbiji.** Srbski krogi se prav živahno zanimajo, kdo bo naslednik kralja Aleksandra, ako ostane njegov zakon brez otrok. „Berliner Lokal-Anzeiger“ prinaša iz Beograda vest, da hoče kralj Aleksander leta 1902 ob stoletnici vladanja Karagjorgjevičev, proglasiti pravnuka prvega vladarja Petra Karagjorgjeviča, ki študira sedaj v Peterburgu, naslednikom srbskega kraljestva. Kraljica Draga pa seveda s tem ni zadovoljna.

— **Morilec žensk na Rivieri.** Na Rivieri med Monte Carlo in Cannes potepa se roparski morilec, ki v prvi vrsti napada samo mlada dekleta. V Tamarian so dobili zabodeno in oropano neko mlado služkinjo, v bližini Cannesa je umoril neko trgovčev hčer in jo vrgel v vodnjak, nekaj dni pozneje so našli umorjeno neko prostitutko. Na železniški progi med Nico in Monte Carlo našli so na železniški progi zaklano neko 20letno prodajalko. Na licu mesta je ležal velik kuhinjski nož in moški klobuk. Doslej se še ni posrečilo priti zverinskemu človeku na sled.

— **Bestijalno zabavo** si je priveščilo v ogrski vasi Palanka pred nekaj dnevi pet kmečkih fantov. Privezali so slaboumnega pastirja Petkovicsa na železen stolp, okrog njega pa raztrosili snop slame ter jo zažgali. Pretresujoči krik nesrečnega pastirja jim je bil v zabavo. Nekaj kmetov je potem prihitelo in osvobodilo Petkovicsa, ki je bil že ves opečen in nezavesten. Zločince so prijeli orožniki.

— **Duhovitost vladarjev.** Grška kraljica ima album, v katerega so različni vladarji zapisali svoje mnenje v različnih vprašanjih, ki jih jim je stavila kraljica. Tako je med drugim odgovoril grški kralj na vprašanje, kaj on smatra za srečo, sledeče: „Da bi imel vedno mnogo zlata in bi mi ne bilo treba biti kraljem“. Na vprašanje, kedo je nesrečen, zapisal je švedski kralj tole: „Meni se dozdeva nesrečnim oni človek, ki ima ozke čevlje in kurja očesa“. Angleški kralj Edvard VII. odgovoril je na vprašanje, kateri človek mu je najbolj zoperen, tako le: „Meni je najbolj zoperen tisti človek, ki na ulici s prstom pokaže človeka, o katerem se govori“. Na ravno tisto vprašanje odgovoril je cesar Fran Josip: „Meni pa je najbolj zoperen oni človek, ki pri vsakej priliki, ko se snide z znancem, ne vé reči drugega kakor: Joj, kako ste se postarali“. Ruska carica pa je pod to rubriko zapisala: „Meni je najneznosnejša žena, ki vedno hvali sama svojo deco, drugi otroci pa so v njenih očeh polni slabostij“.

— **Tragedija na morju.** V Revalu blizu otoka Stenekaera zmrznil je vsled silnega mraza precejšen zaliv morja. Na ledu je bilo trideset ribičev in deset konj. Nenadoma je jel led pokati in se lomiti ter se je pogreznilo razun enega človeka vse v morje. Vsi ribiči in konji končali so žalostno pod ledom.

— **Stavka na angleškem dvoru.** Med angleškimi dvornimi gospemi buknil je štrajk radi — toalet, katere bi morale obleči o priliki kronanja angleškega kralja. Dogovori se vrše in upati je, da bo ta „stavka“ poravnana mirnim potom.

— **Afêra Wolf** zavzema čim dalje večje dimenzije. Vse rodbinske tajnosti, prepiri in škandali se razkrivajo javnosti, po nemških časopisih. — Kakor poroča „Trautenaucr Zeitung“, je imel Wolf s sedanjo gospo prof. Seidlovo sestanek „samo enkrat“, in takrat ga je „izjemoma premagala možka slabost“, kar se pripeti tudi tisočerm drugim oženjenim moškim. To je bilo pred štirimi leti, ko ni bila g. Seidlova še z nikomer zaročena, pač pa je imela z nekim gospodom površno razmerje. Po poroki prof. Seidla pa ni imel Wolf baje nikakih zvez več z njegovo soprogo, dasi je bil res pri poroki in krstni boter otroka. Očetovstvo otroka seveda ni dognano. Wolf in Seidlova tašča, gospa Tschan, dementirata trditev, da je prigovarjal Wolf g. Seidlovi, naj stopi v intimno razmerje s svojim tako imenovanim zaročencem ali s sedanjim

možem, da ji bo možno, odvrniti eventualne posledice na koga drugega. Tschanova hčerka je sama povedala vse svojemu soprogu, a ta je povzročil javen škandal. Vsekakor je čudno, da se zavzemata poslanec Tschan in njegova žena proti Seidlu za Wolfa, ko jima je vendar zapeljal hčer in nakopal vsej družini največjo sramoto. To priča, da pripisujeta svoji hčeri velik del krivde in da sta Wolfu odpustila. Seidl je bil baje prav od začetka svojega zakona grozno ljubosumen na vsakogar ter je ljubosumen še dandanes na Wolfa, ker ni dobil ženine dote. Seidl misli, da je tega kriv Wolf, ki je še danes Seidlove gospe starišem ljubši kot tiranski zet prof. Seidl, ki svojo ženo trpinči in jo ima vedno zaprto. V Brovnovu je pred volilci Wolf sam razložil svoje razmerje do Tschanove hčere, sedanje Seidlove žene.

— **Prijateljsko pogodbo** sta napravila dva Hrvata v Ameriki. Oba sta odšla o enem času iskat dela tja čez morje, ter ga dobila nedaleč od Calumeta. Vedno sta delala skupaj, delila žalost in veselje med seboj. Pred nekaj meseci pa je prišla v ondotni kraj mlada, krasna Hrvatica in ta dva prijatelja zaljubila sta se oba v njene krasne oči. Tudi mlada rojakinja bila jima je naklonjena, toda nikakor se nista mogla prepričati, katerega ima raje, da bi hotela postati njegova soproga. No mlada prijatelja sta se pogovorila prijateljsko, da pustita čas in prostost dekletu, da svobodno sama odloči. Napravila sta pogoj, da mora tisti, ki ne dobi devojke, biti kot priča pri poroki in vrhu tega plačati še deset sodčkov piva, da ga popijejo na svatbi. Te pogodbe se sedaj vestno držita ter mirno čakata, kedaj pride čas, da si Hrvatica izbere ženina.

— **Zvest konj** nahaja se v angleških hlevih v Zagrebu, v katerih so konji namenjeni za južno Afriko. Ta konj ima svojo domovino v Rusiji in je močan, žilav, pravi kras svojega rodu. Toda ne more ga nikdo vkrotiti. Celo oni veščaki, ki zbirajo konje za južno Afriko, kupili so ga kar od daleč, kajti natančneje ogledovati si ga ni nikdo upal radi njegove divjosti. Vedeli niso, kaj bi počeli z njim. Najeli so potem nalašč nekega Rusa, ki pa se prav izborno razume s konjem. Govori mu v ruskem jeziku, gladi ga in divji konj je kakor jagnje. Zanimivo je gledati, kadar mu prinaša hrane. Konj rezgeta veselja, oči se mu iskre, če vidi, da je njegov rojak. Ako pa mu tujec prinese hrane, bije z nogami, grize tako, da se mu ni mogoče približati. Toda Rus ki ga oskrbuje, ne mara iti z njim v boj proti Burom, toraj vodstvo namerava poslati tudi konja nazaj na Rusko.

— **Osební vlak v telegrafskem uradu.** Nekaj sličnega, kakor zadnjič v Frankobrodu, se je te dni zgodilo v Zittavi. Osební vlak je na postaji skočil s tira, stroj je predrl skozi steno telegrafskega urada in zmečkal stroje in mize. Uradniki so se rešili.

— **Zanimiva razstava slik** napovedana je na Dunaju. Ta razstava bode obsegala samo slike, ki so jih zgotovili člani cesarske hiše. Vstopnina, ki najbrže ne boge nizka, namenjena je za dobrodelne svrhe.

— **Žrtve »časti«.** Pod tem naslovom prinaša „Odbor“ žalostno povest o nasledkih dvoboja. Pred kratkim se je imel poročiti nadporočnik Blaškovič v Leiebam-u s krasno devojko. Toda od častnega soda dobil je ženin poziv, da se mora bojevati poprej s svojim prijateljem, s katerim sta se nekaj sprla ter si medsebojno napovedala dvoboj. Blaškovič se je vdal tej zahtevi ter se isti dan, ko se je imel poročiti, bojeval s svojim nasprotnikom, kateri ga je v dvoboju usmrtil. Nevesta, ki je pričakovala svojega zaročnika, videla ga je mrtvega na dvoru. Sirota je plakala od tedaj neprestano na ženinovem grobu in nobena stvar je ni mogla vmiriti. Čez nekaj dni pa je vsled neizmerne tuge nenadoma umrla. Vsa nemška gospoda in celo cesar, zanimala se je za ta dvoboj ter iskreno obžalovala nasledke dvoboja.

— **Velik požar v Moskvi.** Kakor se iz Moskve poroča, je pred kratkim gorelo poslopje zavarovalnice v Moskvi. 30 ognjegascsev je pri gašenju padlo v nezavest.

— **Močni ljudje.** Da narodne pravljice o močnih in velikih ljudeh niso tako brez podlage, pričuje neki poznani hrvatski pisatelj z nekim člankom v „Danici Ilirske“ l. 1843. izmed katerih tukaj par vzgledov. Leta 1804 zidali so v Smiljanu velik prostor za shrambo žita. Ko je bil napravljen temelj zidovju, treba je bilo na voglih velikih robatih kamenjev. Ti so pač bili pripravljeni in dvanajst ljudi se dvigne, da spravijo kamen na zidovje. Toda, bil jim je pretežak. Videvši to, počne se jim neki Ilija Devčić, Hrvat iz Kučišta na Velebitu, smejati, da so tako malo močni, da celo njih dvanajst ne spravi kamena na prostor, da naj se uče od njega, kako se nosi kamen. Zasuče si rokave, pljune v dlan, ter počne sam valiti kamen do mesta. Ondi obseže ga previdno z rokama, vzdigne ga od tal, ter počasi postavi na vogel zidovja. V ta kamen so uklesali ime in dan tega dogodka, ter ga zvali „Devčićev kamen“, kateri stoji še sedaj ondi v Smiljanu, samo, da je najbrže ometan z apnom. Težo kamena cenijo na 785 funtov po stari tehtnici. Devčić bil je visok 6 čevljev in 6 palcev, žilav in širokih ledij. Bil je ubog, ter je umrl kot angleški pomorščak v Misiru. Pravi se o njem, da kadar so ga razdražili ljudje, zamahnil je z roko, in takoj so bili štirje na tleh. Drugi znamenit gorostas je Franjo Bubaš iz Kaniže, tudi Hrvat. Bilo je l. 1776. ko se je kot novinec vežbal blizu Kaniže. Mimo prišli so graničari noseč na konjih redke vrste vino, katero so hoteli utihotapiti. Jeden konj teh graničarjev je šepal, ter zaostal za drugimi. Novinec Bubaš je dejal, ko bi mu stotnik pustil, prenesel bi konja z jezdecem vred čez most novčije. Stotnik mu je dovolil, ter ga nesel čez dvesto korakov dolg most. Ko je videl to njegov višji, kupil je vse vino od graničarjev, ter ga podaril Bubašu. Še enega podobnih vzgledov našteva hrvatski pisatelj in to nekega Roka Devčića, kateri je služil pri vojaki kot strelec. Leta 1836 šel je kmet Miškulin v gozd da pripelje domov hrast za popravo hiše. Toda voz ni mogel do hrasta. Ko je to opazil Devčić, vzdigne 700 funtov težki hrast na rame ter ga nese do voza v začudenje vseh, ki so videli ta slučaj. Podobnih orjaških ljudi nahajalo se je, kakor pravi pisatelj, ondod več, toda večinoma so izumrli, da o njih rodu ni sledu.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 25. januarja t. l.: 88, 60, 74, 21, 5.
V Trstu dne 25. januarja t. l.: 55, 58, 8, 79, 70.
V Pragi dne 29. januarja t. l.: 22, 42, 4, 18, 86.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher,**
Deutsche Gasse 8 Budapest. (2—10)

Tržne cene.

V Ljubljani dne 31. januarja 1902. Pšenica K 9 30 h, rž K 7 — h, ječmen K 7 — h, oves K 8 — h ajda K 6 50 h, proso K 6 80 h, turšica K 6 20 h, leča K 9 — h, fižol K 8 — h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Kuverte s firmo in vizitnice

priporoča

J. Blasnikova tiskarna v Ljubljani.

Doktorja pl. Trnkóczyja

preskušena zdravilna in redilna sredstva, preskušena že mnogo let, priporoča in razpošilja

lekarna Trnkóczy v Ljubljani.

Najceneje se dobivajo v podpisani lekarni, če se naroča po pošti, odkoder se ta zdravila vsak dan na vse strani sveta z obratno pošto s poštnim povzajem takoj pošiljajo, tudi celo samo jeden komad z natančnim navodilom o uporabi.

Za štedilne gospodinje, dojenčke, otroke, nervozne, okrevajoče, slabotne, malokrvne, bledične, za vsakega bolnika, sploh za vsakega se namesto brezmočne, razdražujoče kave in ruskega čaja doktorja pl. Trnkóczyja

Kakao sladni čaj priporoča kot tečno, krepilno, zdravo in najceneje hranilno sredstvo. Zavojček (četrt kile vsebine) 40 h, 14 zavojčkov samo 5 K.

Dalje se priporoča: Doktorja pl. Trnkóczyja

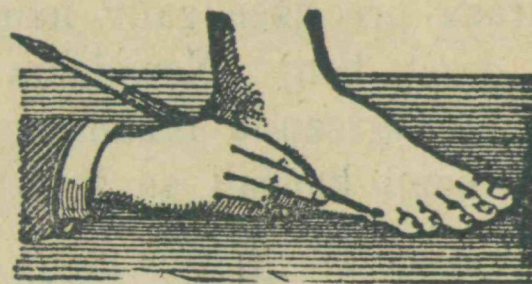
Želodečne kapljice. Izborna sredstvo za želodec. Deluje pomirjujoče, krepilno, bolest utešujoče, tek vzbujajoče, čisti želodec in pospešuje prebavo. Steklenica 40 h, pol tucata 2 K.

Kroglice, odvajalne, želodec čistilne. Čistijo želodec, odvajajo blato, odpravljajo napenjanje in zabasanje želodca brez vseh bolečin, kakor se to čestokrat pripeti pri drugih kroglicah. Skatlja 42 h, šest skatljic 2 K 10 h. — **Pocukrene kroglice.** Skatlja 80 h, tri skatlje 2 K.

Prsni, plučni in kašljek sok ali zeliščni sirup, prirejen z lahko raztvorljivim apnenim železom, utišuje kašelj, raztvorja sliz, lajša bol in kašelj, vzbuja tek in tvori kri. Steklenica 1 K 12 h, pol tucata 5 K.

Drgnilni ali udov cvet (protinski cvet, Gichtgelst) priporočljiv je kot boli utešujoče, lajšajoče drgnjenje v križu, rokah in nogah, kot novo poživljajoče drgnjenje po dolgem hodu in težkem delu. Steklenica 1 K, šest steklenic 4 K 50 h.

Tinktura za kurja očesa.

Varstvena znamka

preskušeno sredstvo proti boleznim kurjim očesom, bradavicam, roženici, žuljem in ozeblinam. Ima to veliko prednost, da je treba s priloženim čopičem bolno mesto zgolj namazati. Steklenica 80 h, šest steklenic 3 K 50 h.

Ker je vedna skrb p. n. ekonomov, poljedelcev,

živinorejcev itd. obrnjena na vzdrževanje zdrave in krepke živine, opozarjamo iste posebno na doktorja pl. Trnkóczyja redilne pripravke za živino.

Doktorja pl. Trnkóczyja (12 6)

Živinski redilni prašek za notranjo rabo pri kravah, volih in konjih. Že blizu 50 let z najboljšim uspehom uporabljevan, kadar krave nočejo žreti, in da se zboljšuje mleko. Zavojček z navodilom glede uporabe 1 K, pet zavojčkov samo 4 K.

Varstvena znamka.

Praščji redilni in krmilni prašek. Varstveno in dijetetično sredstvo za prašiče. Za notranjo rabo, služi za tvorbo mesa in tolsče. Zavojček 50 h, pet zavojčkov samo 2 K.

Pozor! Ta praščji prašek in Kakao-sladni čaj, dobite tudi v vseh prodajalnicah, če pa ne, potem po pošti.